epi.sk

1|2019

Právo a judikatúra v praxi

Výber z najzaujímavejších nových rozhodnutí súdov

Obsah:

1. **K otázke (ne)prípustnosti dovolania proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza v zmysle nového CMP**
   Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 61/2018 zo dňa 31. 5. 2018
2. **K vyhodnoteniu objektu ako stavby podľa § 43 Stavebného zákona, ktorá nie je pevne spojená so zemou**
   Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo 37/2016 zo dňa 31. 5. 2018
3. **Zastavenie konania z dôvodu nesplnenia podmienky o povinnom právnom zastúpení**
   Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžr 60/2016 zo dňa 31. 5. 2018
4. **K určeniu odvolacieho orgánu vo veci slobodného prístupu k informáciám**
   Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžik 1/2018 zo dňa 30. 5. 2018
5. **Odvolanie pred doručením písomného vyhotovenia rozsudku**
   Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžk 13/2016 zo dňa 30. 5. 2018
6. **Vylúčenie zamestnanca správneho orgánu, ktorý rozhodoval o udelení stavebného povolenia**
   Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžk 8/2017 zo dňa 30. 5. 2018
7. **K možnosti opravy základu dane pri jednostrannom znížení ceny tovaru alebo služby**
   Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžfk 1/2017 zo dňa 30. 5. 2018
8. **K zodpovednosti za neoprávnený odber plynu**
   Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Asan 19/2017 zo dňa 21. 3. 2018
9. **K pojmu bežná neopatrnosť**
   Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžsk 2/2016 zo dňa 27. 6. 2018
10. **K aplikácií základných pravidiel konania aj na konanie vo veci katastra nehnuteľností**
    Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžr 4/2017 zo dňa 1. 3. 2018
11. **K porušeniu povinnosti prevencie chovateľa psa pod jeho dozorom**
    Uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 5001/2016 zo dňa 29. 3. 2017
12. **Dohoda o budúcej kúpnej zmluve ako právny titul umožňujúci nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním**
    Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 3011/2017 zo dňa 26. 7. 2017
13. **Odmena za úkon právnej služby spočívajúci v prevzatí a príprave zastúpenia v prípade zmeny zástupcu ako účelne vynaložený náklad konania**
    Uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23 Cdo 1892/2017 zo dňa 17. 8. 2017
14. **K započítaniu nesplatnej pohľadávky z obchodno-záväzkových vzťahov, ktorej doba splatnosti nebola dojednaná alebo určená**
    Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cdo 1630/2016 zo dňa 29. 8. 2017
15. **Zodpovednosť prevádzkovateľa vozidla za škodu spôsobenú závadou na elektroinštalácii automobilu zaparkovaného v garáži**
    Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 3485/2016 zo dňa 31. 8. 2017

1. K otázke (ne)prípustnosti dovolania proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza v zmysle nového CMP

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 61/2018 zo dňa 31. 5. 2018

Anotácia:

Okresný súd rozsudkom manželstvo účastníkov konania rozviedol. Maloletého na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matke, ktorá ho bude vychovávať, zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Otcovi maloletého uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého. Styk maloletého s otcom neupravil. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Krajský súd rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie manželka (v časti týkajúcej sa výroku, ktorým bol potvrdený rozvod), prípustnosť ktorého odôvodnila ustanovením § 420 písm. f/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) a ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu). Uviedla, že je toho názoru, že nie sú splnené zákonné znaky potrebné k rozvodu manželstva.

Právna veta:

Prípustnosť dovolania manželky podaného po 1. júli 2016 proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, je v zmysle § 76 CMP vylúčené a nemôžu ju založiť ani prípadné procesné vady konania uvedené v § 420 CSP a rovnako ani prípadné nesprávne právne posúdenie v zmysle § 421 ods. 1 CSP.

Právna oblasť: Civilné sporové a mimosporové právo

Právny inštitút: Niektoré ustanovenia o dovolaní, Dovolanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 161/2015 Z. z. – § 76
160/2015 Z. z. – § 421 ods. 1

2. K vyhodnoteniu objektu ako stavby podľa § 43 Stavebného zákona, ktorá nie je pevne spojená so zemou

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo 37/2016 zo dňa 31. 5. 2018

Anotácia:

Žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové správne rozhodnutie mesta a ktorým bolo nariadené odstránenie stavby, označenej ako „Rekreačný objekt". Krajský súd žalobu zamietol. Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že uvedená stavba je stavbou podľa § 43 ods. 1 Stavebného zákona, nakoľko ide o stavebnú konštrukciu postavenú stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu. Žalobca podal voči rozsudku odvolanie. Najvyšší súd rozsudok Krajského súdu potvrdil.

Právna veta:

Najvyšší súd poukazuje na to, že Stavebný zákon bližšie nešpecifikuje, čo treba rozumieť pod slovným spojením „úprava podkladu". Uvedené možno na účely Stavebného zákona vyložiť tak, že sa jedná o prispôsobenie podkladu bez ohľadu na rozsah tak, aby čo najviac funkčne a technicky zodpovedal následnému umiestneniu stavby. Konkrétne môže ísť o zarovnanie, zhutnenie, vyštrkovanie podkladu, spevnenie svahov a podobne a to bez ohľadu na rozsah prác. Na uvedené nemá vplyv skutočnosť, že k hlavnej úprave podkladu došlo (malo/mohlo dôjsť) v minulosti a teda nie príčinne v súvislosti s výstavbou objektu nakoľko na účely posúdenia objektu ako stavby podľa § 43 Stavebného zákona je rozhodujúce, že objekt bol umiestnený, resp. osadený, na takom mieste, ktoré bolo (muselo byť) upravené. Bez takejto úpravy by stavebník nemohol objekt osadiť a musel by sám pristúpiť k úprave podkladu. Pokiaľ teda stavebník využil už v minulosti uskutočnenú úpravu podkladu, na ktorý následne umiestnil objekt, jedná sa o stavbu podľa § 43 menovaného zákona. Opačný výklad by znamenal obchádzanie zákona, nakoľko by umožňoval, aby stavebník využil pri umiestnení stavby už skôr upravený podklad a tým sa vyhol povinnosti buď stavbu ohlásiť, alebo iniciovať postup smerujúci k vydaniu stavebného povolenia, čo určite nie je účelom Stavebného zákona. Rekreačný objekt je teda stavebnou konštrukciou postavenou stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu.

Právna oblasť: Správne právo, Stavebné právo

Právny inštitút: Stavba

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 50/1976 Zb. – § 43 ods. 1

3. Zastavenie konania z dôvodu nesplnenia podmienky o povinnom právnom zastúpení

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžr 60/2016 zo dňa 31. 5. 2018

Anotácia:

Krajský súd uznesením zastavil konanie, z dôvodu nesplnenia podmienky o povinnom právnom zastúpení podľa § 250a OSP. Žalobkyňa v žalobe žiadala ustanovenia právneho zástupcu z radov advokátov. Výzvou jej bolo oznámené, že právomoc rozhodnúť o ustanovení má od účinnosti zákona č. 322/2011 Z. z. Centrum právnej pomoci. Na predmetnú ani na opakovanú výzvu žalobkyňa nereagovala. Následne Krajský súd s poukázaním na nesplnenie podmienok o povinnom právnom zastúpení zastavil. Žalobkyňa podala voči uzneseniu Krajského súdu odvolanie a zároveň doložila plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v konaní pred krajským súdom až do právoplatného skončenia veci. Tým bola podľa názoru odvolacieho súdu odstránená vytýkaná prekážka a preto uznesenie zrušil a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

Právna veta:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že aj napriek tomu, že krajský súd postupoval správne a uznesením konanie zastavil podľa ustanovenia § 250a Občianskeho súdneho poriadku, z dôvodu nesplnenia podmienky o povinnom právnom zastúpení, tak je potrebné ako individuálnu okolnosť prípadu zohľadniť práve skutočnosť, že žalobkyňa s podaným odvolaním zároveň doložila plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v konaní pred krajským súdom až do právoplatného skončenia veci, čím bola odstránená prekážka brániaca krajskému súdu v ďalšom konaní. Odvolací súd má za to, že prílišný formalizmus by mohol mať za následok porušenie základného práva žalobkyne, ktorým je právo na prejednanie veci nezávislým a nestranným súdom.

Právna oblasť: Správne súdnictvo

Právny inštitút: Povinné právne zastúpenie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 162/2015 Z. z. – § 49, § 98 ods. 1 f)

4. K určeniu odvolacieho orgánu vo veci slobodného prístupu k informáciám

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžik 1/2018 zo dňa 30. 5. 2018

Anotácia:

Krajský súd zastavil konanie o opravnom prostriedku žalobcu voči rozhodnutiu žalovaného, ktorým žalovaný nevyhovel žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie. Krajský súd určil, že odvolacím orgánom proti rozhodnutiu o nesprístupnení informácie nie je súd, ale predseda samosprávneho kraja pri použití analógie legis. Žalobca s rozhodnutím krajského súdu nesúhlasil a preto sa obrátil na najvyšší súd. Najvyšší súd rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

Právna veta:

Krajský súd uviedol, že územná samospráva nemôže plniť prenesený výkon štátnej správy, ak nebola pôsobnosť prenesená zákonom, čo v danom prípade podľa súdu prvého stupňa nemožno skonštatovať, nakoľko povinnosť vyšších územných celkov poskytovať informácie vyplýva priamo zo zákona o slobode informácií, ktorú povinnosť nemožno považovať za výkon samosprávy, ale jednoznačne ide o prenesený výkon štátnej správy na samosprávu. V tejto súvislosti vyjadril krajský súd nesúhlas s argumentáciou žalovaného ohľadne použitia analógie, nakoľko aplikácia ustanovenia § 22 ods. 2 zákona o samosprávnych krajoch by prichádzala do úvahy v prípade, ak by sa jednalo o rozhodnutia vo veciach územnej samosprávy, a nie pri prenesenom výkone štátnej správy na samosprávu. Keďže uvedená situácia nie je normatívne upravená, podľa názoru krajského súdu prichádza do úvahy použitie analógie legis – použitie normy upravujúcej obdobný prípad, a to konkrétne pri nachádzaní odpovede na otázku, kto je oprávnený rozhodovať o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie. Krajský súd konštatoval, že v ustanovení § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií je v druhej vete výslovne uvedené, že ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). S použitím analógie sa stotožnil, nakoľko vyšší územný celok je obdobne ako obec orgán územnej samosprávy, ktorý ako je už vyššie zmienené, vykonáva nielen originálne kompetencie, ale aj prenesený výkon štátnej správy na samosprávu.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Opravné prostriedky

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 211/2000 Z. z. – § 19

5. Odvolanie pred doručením písomného vyhotovenia rozsudku

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Szk 13/2016 zo dňa 30. 5. 2018

Anotácia:

V kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že rozsudok vydaný v čase účinnosti OSP nemôže stratiť vlastnosť – byť napadnutý riadnym opravným prostriedkom v závislosti od toho, kedy je písomne vyhotovený a odoslaný na poštovú prepravu. Tento názor vyplýva aj z § 156 ods. 4 OSP, podľa ktorého len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný. Rovnako lehota uvedená v § 204 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa odvolanie podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia, nevylučuje, že by nebolo možné napadnúť odvolaním rozsudok pred doručením jeho písomného vyhotovenia účastníkovi konania. Zohľadňujúc uvedené zákonné ustanovenie, žalobca zastával názor, že § 492 ods. 3 Správneho súdneho poriadku je potrebné vykladať tak, že sa vzťahuje na všetky rozhodnutia, ktoré boli vynesené a u ktorých začali plynúť lehoty na podanie odvolania pred nadobudnutím účinnosti SSP.

Právna veta:

Z ustanovení Správneho súdneho poriadku ako aj Občianskeho súdneho poriadku (v súčasnosti CSP) vyplýva, že rozhodujúcou skutočnosťou pre určenie začiatku plynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti/odvolania, je deň doručenia napadnutého rozhodnutia osobe, ktorá podala kasačnú sťažnosť/odvolanie. Začiatok plynutia lehoty sa teda neodvíja od okamihu nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Určitú výnimku predstavuje prípad podania kasačnej sťažnosti generálnym prokurátorom, kedy začiatok plynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti sa v určitých prípadoch odvíja od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

Právna oblasť: Správne súdnictvo

Právny inštitút: Lehota na podanie kasačnej sťažnosti

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 162/2015 Z. z. – § 492 ods. 3, § 443 ods. 1 a ods. 2

6. Vylúčenie zamestnanca správneho orgánu, ktorý rozhodoval o udelení stavebného povolenia

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Szk 8/2017 zo dňa 30. 5. 2018

Anotácia:

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že spornou medzi účastníkmi konania je najmä otázka účasti konkrétneho zamestnanca správneho orgánu na rozhodovaní vo veci napadnutého stavebného povolenia, pretože bol sám účastníkom konania v zmysle § 59 ods. 1 Stavebného zákona, keďže vypracoval k stavbe projektovú dokumentáciu a taktiež vykonával nad uvedenou stavbou aj stavebný dozor. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal porušenie ustanovenia § 9 ods. 1 Správneho poriadku, podľa ktorého mal byť tento zamestnanec zo zákona vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci.

Právna veta:

Záujem na objektivite a nestrannosti počas konania aj pri rozhodovaní vyžaduje, aby sa na týchto procesoch nezúčastňovali zamestnanci alebo členovia správneho orgánu, u ktorých možno predpokladať zaujatosť. Pojem zaujatosť správny poriadok nedefinuje. Na riešenie situácií, keď možno predpokladať zaujatosť zamestnancov správneho orgánu, sa vzťahuje inštitút vylúčenia. K vylúčeniu zamestnanca správneho orgánu dochádza obligatórne v prípadoch, ak sa zamestnanec správneho orgánu zúčastnil na konaní v tej istej veci pred správnym orgánom iného stupňa (§ 9 ods. 2 Správneho poriadku), alebo fakultatívne, ak pre jeho pomer k veci alebo účastníkom, prípadne ich zástupcom, možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti (§ 9 ods. 1 Správneho poriadku). V druhom prípade, ktorý sa vzťahuje aj na zamestnanca správneho orgánu, ktorý rozhodoval o udelení stavebného povolenia, označenie „fakultatívne" treba chápať do istej miery podmienene. Správny orgán tu existenciu dôvodov zaujatosti skúma. Môže dospieť k záveru, že tieto dôvody neexistujú a námietku zaujatosti zamietne. Ak však takýto dôvod zistí, je povinný rozhodnúť o vylúčení zamestnanca.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Vylúčenie zamestnancov alebo členov správneho orgánu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 71/1967 Zb. – § 9 ods. 1

7. K možnosti opravy základu dane pri jednostrannom znížení ceny tovaru alebo služby

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžfk 1/2017 zo dňa 30. 5. 2018

Anotácia:

Krajský súd zrušil rozhodnutie žalované a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný potvrdil rozhodnutie daňového úradu o určení rozdielu dane, ktorým nebola akceptovateľná žalobcom vykonaná oprava základu dane v zmysle § 25 ods. 1 písm. b) zák. č. 222/2004 Z. z. Žalovaný proti rozhodnutiu žalovaného podal kasačnú sťažnosť. Najvyšší súd sa stotožnil s názorom krajského súdu a kasačnú sťažnosť zamietol.

Právna veta:

Krajský súd sa v tomto smere nestotožnil s argumentáciou žalovaného, podľa ktorej k zníženiu ceny tovaru alebo služby, resp. zníženiu základu dane môže dôjsť k právne relevantným a akceptovaným spôsobom len v prípade, pokiaľ dôjde k dohode medzi príjemcom a dodávateľom služby, resp. nie je možné akceptovať jednostranné zníženie základu dane zo strany dodávateľa. Uvedenú argumentáciu žalovaného možno považovať za svojvoľnú, ktorá nemá oporu v obsahu zák. ust. § 25 ods. 1 písm. b) zák. č. 222/ 2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty Predmetné zák. ust. jednoznačne podmieňuje zníženie základu dane znížením ceny tovaru alebo služby, pričom je nepochybné, že pri reálnych obchodno- záväzkových vzťahoch môže dôjsť z rôznych objektívnych a subjektívnych príčin k následnému zníženiu ceny poskytnutého plnenia, čo nemusí byť podmienené dohodou zmluvných strán a k čomu postačuje vôľa dodávateľa tovaru alebo služby, ktorý po splnení si svojej zmluvnej povinnosti sa stáva veriteľom a tomu zodpovedá jeho nárok na poskytnutie peňažného plnenia dlžníkom.

Právna oblasť: Daňové právo

Právny inštitút: Oprava základu dane

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 222/2004 Z. z. – § 25 ods. 1 písm. b)

8. K zodpovednosti za neoprávnený odber plynu

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Asan 19/2017 zo dňa 21. 3. 2018

Anotácia:

Predmetom kasačného konania v preskúmavanej veci je rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie (žalovanej) o uložení pokuty odberateľovi plynu (žalobcovi) za neoprávnený odber zadokumentovaný v protokole o výsledku kontroly. U odberateľa plynu v domácnosti bol zistený odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii v zmysle §82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike.

Právna veta:

V § 82 ods. 1 písm. d) zákona č. 251/2012 Z. z. je uvedené, že neoprávneným odberom plynu je odber, ktorý musí spĺňať dve podmienky. Prvou je odber meraný určeným meradlom a druhou je, že pôjde o meradlo, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Na sankcionovanie tohto neoprávneného odberu teda stačí splnenie týchto dvoch podmienok s tým, že zodpovednosť nesie aj iná osoba než držiteľ povolenia, pričom zákon nevyžaduje priamo jeho zavinenie. V danom prípade pôjde o objektívnu zodpovednosť, nie subjektívnu zodpovednosť, preto nie je podstatné, či došlo k porušeniu zabezpečenia určeného meradla úmyselným alebo nedbanlivostným konaním, resp. kto konkrétne porušil predmetné zabezpečenie. Zodpovednosť však nesie odberateľ plynu.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Objektívna zodpovednosť

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 251/2012 Z. z. – § 82 ods. 1 písm. d)

9. K pojmu bežná neopatrnosť

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžsk 2/2016 zo dňa 27. 6. 2018

Anotácia:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím vo veci služobného úrazu. Sporným bola otázka čiastočného zbavenia sa zodpovednosti služobného úradu za škodu vzniknutú v dôsledku služobného úrazu.

Právna veta:

Pojem bežná neopatrnosť je potrebné chápať tak, že zamestnanec postupuje bežným spôsobom, obvyklým pri výkone konkrétnej práce, jeho pozornosť je sústredená na prácu, ale pritom sa nevedomky dopustí chyby, ktorá sa môže stať každému zamestnancovi.

Právna oblasť: Správne súdnictvo

Právny inštitút: Zodpovednosť služobného úradu pri služobných úrazoch a chorobách z povolania

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 73/1998 Z. z. – § 175 ods. 4

10. K aplikácií základných pravidiel konania aj na konanie vo veci katastra nehnuteľností

Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžr 4/2017 zo dňa 1. 3. 2018

Anotácia:

Predmetom konania bolo posúdenie zápisu vecného bremena do katastra nehnuteľností. Príslušnému katastru nehnuteľností bol predložený návrh na vklad, ktorého súčasťou bola aj zmluva o spoločnom účelovom užívaní pozemkov. Kataster pri posudzovaní predloženej zmluvy usúdil, že z jej obsahu nie je zrejmé, v akom rozsahu a v prospech koho má byť vecné bremeno zriaďované, preto návrh na zápis do katastra zamietol.

Právna veta:

Podľa názoru najvyššieho súdu vzhľadom na zistené skutkové okolnosti je okresný úrad ako orgán štátnej správy povinný ku každej veci pristupovať individuálne a v prípade pochybností o určitosti vôle účastníkov právnych úkonov postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, dať im príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladom rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Z katastrálneho zákona nevyplýva, žeby v katastrálnom konaní sa nemali aplikovať základné zásady správneho konania, pričom podľa § 3 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Právna oblasť: Správne právo

Právny inštitút: Katastrálne konanie, správne konanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 162/1995 Z. z.
71/1967 Zb. – § 3

11. K porušeniu povinnosti prevencie chovateľa psa pod jeho dozorom

Uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 5001/2016 zo dňa 29. 3. 2017

Anotácia:

Publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky vysvetľuje v pomeroch individuálnej veci, že aj chovateľ majúci psa pod priamym dozorom môže porušiť prevenčnú povinnosť, ak umožnil psovi voľný pohyb na verejne prístupnom mieste v bezprostrednej blízkosti frekventovanej účelovej komunikácie a nezvládol neočakávanú reakciu psa na cyklistu.

Právna veta:

Porušenie prevenčnej povinnosti chovateľa môže spočívať aj v tom, že chovateľ psovi pod jeho dozorom umožnil voľný pohyb na verejne prístupnom mieste v bezprostrednej blízkosti frekventovanej účelovej komunikácie, pričom nezvládol neočakávanú reakciu psa na prechádzajúceho cyklistu.

Právna oblasť: Občianske právo

Právny inštitút: Zodpovednosť za škodu

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 40/1964 Zb. – § 415
40/1964 Zb. – § 420
pre ČR: 40/1964 Sb. – § 415
40/1964 Sb. – § 420

12. Dohoda o budúcej kúpnej zmluve ako právny titul umožňujúci nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním

Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 3011/2017 zo dňa 26. 7. 2017

Anotácia:

Publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky doplňuje rozsiahlu judikatúru k inštitútu vydržania, tentokrát negatívnu podmienkou, kedy vlastnícke právo nemožno nadobudnúť na základe vydržania.

Právna veta:

Dohoda o budúcej kúpnej zmluve k nehnuteľnosti nemôže byť podkladom pro vydržanie vlastníckeho práva, ak k uzatvoreniu následnej kúpnej zmluvy nedošlo.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Vydržanie

Súvisiace predpisy a ustanovenia: **pre SR:** 40/1964 Zb. – § 134 ods. 1
pre ČR: 40/1964 Sb. – § 134 ods. 1

13. Odmena za úkon právnej služby spočívajúci v prevzatí a príprave zastúpenia v prípade zmeny zástupcu ako účelne vynaložený náklad konania

Uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23 Cdo 1892/2017 zo dňa 17. 8. 2017

Anotácia:

Publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky vysvetľuje, že odmena za úkon právnej služby spočívajúcej v prevzatí a príprave zastúpenia je účelne vynaloženým nákladom v prípade zmeny zástupcu počas konania iba vtedy, ak bola zmena zástupcu vynútená objektívnymi dôvodmi. Akákoľvek zmena v zastúpení tak nemusí zakladať účelnosť nákladu konania spočívajúceho v odmene za úkon právnej služby, ktorým je prevzatie a príprava zastúpenia.

Právna veta:

Odmena za úkon právnej služby spočívajúci v prevzatí a príprave zastúpenia je účelne vynaloženým nákladom v prípade zmeny zástupcu počas konania iba vtedy, ak bola zmena zástupcu vynútená objektívnymi dôvodmi.

Právna oblasť: Občianske právo procesné

Právny inštitút: Trovy konania

Súvisiace predpisy a ustanovenia:
pre SR: 655/2004 Z. z. – § 13a
160/2015 Z. z. – § 255
pre ČR: 99/1963 Sb. – § 142 odst. 1
177/1996 Sb. – § 11 odst. 1 písm. a)

14. K započítaniu nesplatnej pohľadávky z obchodno-záväzkových vzťahov, ktorej doba splatnosti nebola dojednaná alebo určená

Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cdo 1630/2016 zo dňa 29. 8. 2017

Anotácia:

Publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky vysvetľuje, kedy prichádza do úvahy jednostranné započítanie pohľadávky z obchodno-záväzkových vzťahov, ktorá nie je splatná a ktorej doba splatnosti nebola určená dohodou ani určením právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu.

Právna veta:

Nesplatnú pohľadávku z obchodno-záväzkových vzťahov, ktorej doba splatnosti nebola dohodnutá ani určená právnym predpisom či rozhodnutím, možno jednostranne započítať len proti pohľadávke nesplatnej. Proti pohľadávke splatnej ju možno započítať iba vtedy, ak ide o pohľadávku voči dlžníkovi, ktorý nie je schopný plniť svoje peňažité záväzky.

Právna oblasť: Obchodné právo

Právny inštitút: Započítanie pohľadávky

Súvisiace predpisy a ustanovenia:
pre SR: 513/1991 Zb. – § 359
pre ČR: 513/1991 Sb. – § 359

15. Zodpovednosť prevádzkovateľa vozidla za škodu spôsobenú závadou na elektroinštalácii automobilu zaparkovaného v garáži

Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 3485/2016 zo dňa 31. 8. 2017

Anotácia:

Publikované rozhodnutie Najvyššieho údu Českej republiky vysvetľuje, že zodpovednosť prevádzkovateľa vozidla za škodu spôsobenú zvláštnou povahou prevádzky motorového vozidla je založená v prípade závady na elektroinštalácii automobilu zaparkovaného v garáži, ktorá viedla k zapáleniu vozidla aj k následnému požiaru objektu.

Právna veta:

Závada na elektroinštalácii automobilu zaparkovaného v garáži, ktorá viedla k zapáleniu vozidla a požiaru objektu, zakladá zodpovednosť prevádzkovateľa vozidla podľa § 427 obč. zák.

Právna oblasť: Občianske právo hmotné

Právny inštitút: Zodpovednosť za škodu

Súvisiace predpisy a ustanovenia:
pre SR: 40/1964 Zb. – § 427
pre ČR: 40/1964 Sb. – § 427